

Sygn. akt I C 218/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2020r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wojciech Wysoczyński

Protokolant: st. sekr. sąd. Aneta Kuleczka

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2020r., w Ł.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko E. K.

o zapłatę

zasądza od E. K. na rzecz (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 41.275,38 (czterdzieści jeden tysięcy dwieście siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści osiem groszy) w tym kwotę;

- 38.437,59 (trzydzieści osiem tysięcy czterysta trzydzieści siedem złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, naliczanymi od dnia 21 listopada 2019r., do dnia zapłaty;

- 1.711,88 (jeden tysiąc siedemset jedenaście złotych osiemdziesiąt osiem groszy)
z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, naliczanymi od dnia 29 listopada 2019r., do dnia zapłaty;

- 1.125,91 (jeden tysiąc sto dwadzieścia pięć złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy)
z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, naliczanymi od dnia 29 listopada 2019r., do dnia zapłaty oraz kwotę 533 (pięćset trzydzieści trzy złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania
z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

Sygnatura akt I C 218/20

UZASADNIENIE

W pozwie 29 listopada 2019 roku, powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. reprezentowany przez pełnomocnika – pracownika powoda - wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew przeciwko E. K. o zapłatę kwoty 41.275,38 złotych w tym kwot: 38.437,59 złotych z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 21 listopada 2019 roku do dnia zapłaty; 1711,88 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty; 1.125,91 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Jednocześnie pełnomocnik powoda wniósł o zwrot kosztów procesu /pозew k.2-5/.

W dniu 13 lutego 2020 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający roszczenia powoda / k. 6/.

W sprzeciwie z dnia 16 marca 2020 roku pozwana wносиła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu / k. 7 /.

W dniu 3 kwietnia 2020 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Łęczycy / k. 10/.

Na skutek przekazania sprawy według właściwości pełnomocnik powoda uzupełnił braki formalne pozwu poprzez złożenie dowodu udzielenia pełnomocnictwa / pismo k. 13-15/.

W toku postępowania strona powodowa podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie / pismo k. 13/.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 lutego 2017 roku, powód zawarł z pozwaną za pośrednictwem (...) Konsorcjum (...) z siedzibą we W. umowę kredytu konsumpcyjnego gotówkowego. Powód na wniosek pozwanej udzielił jej na okres 96 miesięcy kredytu w kwocie 42.24,57 złotych. W związku z zawarciem umowy pozwana zobowiązała się ponieść następujące koszty: prowizji bankowej za udzielenie kredytu płatnej jednorazowo w kwocie 4.220,53 złote; składki ubezpieczeniowej z tytułu umowy grupowego ubezpieczenia na wypadek zgonu, całkowitej niezdolności do pracy albo hospitalizacji w wyniku NW w kwocie 5.069,71 złotych; korzystanie z usług dodatkowych świadczonych przez pośrednika kredytowego przy zawarciu umowy w kwocie 2.957,53 złote; odsetek od kapitału w kwocie 16.770 złotych. Całkowita kwota do zapłaty przez kredytobiorcę wynosiła 59.018,31 złotych (§ 1 umowy z dnia 28.02.2018 roku).

Kredyt został oprocentowany według zmiennej stopy procentowej która w dniu podpisania umowy wynosiła 8,79 % w stosunku rocznym (§ 2 umowy z dnia 28.02.2018 roku k. 17 - 20).

Pozwana zobowiązała się spłacać raty kredytu w okresach miesięcznych 1 – ego dnia każdego miesiąca. Pierwsza rata płatna była do dnia 1 kwietnia 2018 roku. Wysokość raty wynosiła 614,34 złote (§ 3 umowy z dnia 28.02.2018 roku k. 17 - 20).

Strony ustaliły, że w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu przez klienta zobowiązań pieniężnych wynikających z umowy powód będzie pobierał od kwoty niespłaconych w terminie zobowiązań podwyższone odsetki w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie określonych w art. 481 § 2¹ k.c. Odsetki miały zostać pobierane począwszy od dnia następnego po wynikającym z umowy terminie wymagalności danego zobowiązania (§ 7 umowy z dnia 28.02.2018 roku k. 17 - 20).

Powód był uprawniony do rozwiązania umowy z zachowaniem 30 – dniowego terminu wypowiedzenia w razie: opóźnienia kredytobiorcy z zapłatą pełnej raty wynikającej z harmonogramu spłat za co najmniej jeden okres płatności pod warunkiem wezwania kredytobiorcy przez bank do zapłaty zaległości w terminie nie krótszym niż 14 dni roboczych i braku spłaty zaległości w podpowiedzi na to wezwanie we wskazanym przez bank terminie (§ 9 umowy z dnia 28.02.2018 roku k. 17 - 20).

W związku z powstaniem zaległości w spłacie kredytu, powód w dniu 14 czerwca 2019 roku, wezwał pozwaną w terminie 14 dni roboczych od dnia doręczenia pisma zaległości w kwocie 1.856,62 złote. Powód poinformował pozwaną jednocześnie o możliwości restrukturyzacji zadłużenia zgodnie z art. 75c Prawa bankowego /Dz.U.2017.o.1876 Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe/ (pismo wraz z dowodem nadania k. 21-25).

W związku z brakiem restrukturyzacji oraz zapłaty zaległych rat, strona powodowa w dniu 15 lipca 2019 roku wypowiedziała przedmiotową umowę stawiając całą należność w stan wymagalności. Oświadczenie powoda o wypowiedzeniu umowy pozwana odebrała w dniu 22 lipca 2019 roku (pismo wraz z z.p.o. k. 26 – 28).

Wobec braku zapłaty żądanej kwoty, w dniu 2019-11-20 stosownie do regulacji art. 95 z dnia 29.08.1997 r. Prawo Bankowe (Dz. U. z 1997 r. Nr 140 poz. 939 z późniejszymi zmianami) strona powodowa wystawiła wyciąg z ksiąg banku stwierdzający zadłużenie strony pozwanej.

Na roszczenia Powoda składają się:

- kwota 38.437,59 złotych tytułem należności głównej (niespłacony kapitał);
- kwota 1.711, 88 złotych tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 8,79% od dnia 2019-04-01 do dnia 2019-09-08;
- kwota 1.125,91 złotych tytułem odsetek za opóźnienie w wysokości 14,00% od dnia 2019-04-01 do dnia 2019-11-20 (wyciąg z ksiąg banku k. 16).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanego powyżej materiału dowodowego w postaci dowodów z dokumentów. Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów zgromadzone w aktach sprawy, albowiem w toku postępowania nie ujawniła się żadna okoliczność, która podważyłaby wiarygodność tych dowodów.

Sąd Rejonowy zważył:

Powództwo jest zasadne.

Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty, podniosła w zasadzie jeden zarzut – braku udowodnienia roszczenia co do zasady.

Na dowód powyższego, powód przedstawił umowę kredytu z dnia 28 lutego 2017 roku, z zawartą z pozwaną za pośrednictwem (...) Konsorcjum (...) z siedzibą we W.. Przedmiotowa umowa została własnoręcznie podpisana przez pozwaną.

Dodatkowo, w toku postępowania strona powodowa przedstawiła wystawiła wyciąg z ksiąg banku stwierdzający zadłużenie strony pozwanej.

Wyciąg z ksiąg bankowych, który zgodnie z art. 95 ust. 1a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, dalej - Pr.bank.) w postępowaniu cywilnym nie ma mocy dokumentu urzędowego, przewidzianej w art. 244 k.p.c., stanowi dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c. i podlega ocenie razem z wszystkimi innymi dowodami, w myśl reguł wynikających z art. 233 k.p.c.

Podnieść także trzeba, że zgodnie z ugruntowanym już w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiskiem, zawartym m.in. w wyroku z dnia 20 listopada 2014 r., VCSK 78/14 (niepubl.) pozwany, kwestionując zasadność powództwa, nie może ograniczyć się do stwierdzenia, że zaprzecza wszystkim faktom powołanym przez powoda, z wyjątkiem tych, które wyraźnie przyzna. Podobnie w wyroku z dnia 9 lipca 2009 r., IIICSK 341/08 (niepubl.) Sąd Najwyższy wskazał, iż nie można odpowiadając na pozew twierdzić, że się nie zgadzając z pozewem "przeczy wszystkim faktom powołanym przez powoda, poza tymi, które wyraźnie się przyzna". Fakty i dowody związane z konkretnymi okolicznościami, z którymi się pozwany nie zgadza powinien on wskazać, jeśli ma to służyć obronie jego racji, powinien się on ustosunkować do twierdzeń strony powodowej. Zwrócić także uwagę należy na stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w wyroku z dnia z dnia 10 czerwca 2013 r., II PK 304/12 (niepubl.), z którego wynika, iż rozkład ciężaru dowodu (art. 6 k.c.) oraz relewantny art. 232 k.p.c. nie może być rozumiany w ten sposób, że ciężar dowodu zawsze spoczywa na powodzie. W razie sprostania przez powoda ciężącym na nim obowiązkiem dowodowym, na stronie pozwanej spoczywa ciężar udowodnienia ekscpepcji i faktów uzasadniających oddalenie powództwa.

Zaprzeczenie prawdziwości dokumentu prywatnego w postaci sporządzonego prawidłowo i zgodnie z kompetencją ustawową banku wynikającą z art. 95 ust. 1 Pr.bank. wyciągu z ksiąg rachunkowych pożyczkodawcy (kredytodawcy) nie może polegać na samej negacji istnienia lub wysokości długu, jeśli z pozostałych dowodów przedłożonych przed Bank wynika fakt zawarcia umowy pożyczki jej wysokość i ustalone przez strony warunki spłaty, a w przypadku analizowanym w niniejszej sprawie - także wykaz i sposób zarachowania kilkunastu dokonanych przez dłużnika wpłat. Pozwany nie wskazał, jakie konkretnie nieprawidłowości odbierają moc dowodową takiemu dokumentowi. / tak też. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 7 lutego 2018 r., I ACa 278/17/.

Pozwana po doręczeniu jej przedmiotowej dokumentacji nie negowała ich wartości dowodowej, co więcej pozwana nie odniosła się do konkretnych kwot zadłużenia wskazanych w tym wyciągu przez powoda, nie wskazywała które pozycje są przez nią kwestionowane i dlatego, nie zarzucała jakich konkretnych wpłat powód nie uwzględnił.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał roszczenie strony powodowej za zasadne.

Na marginesie zauważyć należy, że dopuszczalne i skuteczne jest wypowiedzenie umowy kredytu, uczynione z zastrzeżeniem warunku - niezapłacenia zadłużenia w oznaczonym terminie (por. Wyrok Sądu Najwyższego z 8.09.2016 r., II CSK 750/15, LEX nr 2182659; Wyrok Sądu Najwyższego z 24.09.2015 r., V CSK 698/14, LEX nr 1805901; Postanowienie Sądu Najwyższego z 22.03.2013 r., III CZP 85/12, LEX nr 1360269 oraz Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 23.01.2018 r., V AGa 49/18, LEX nr 2447608).

Całkowitą wartość pozaodsetkowych kosztów kredytu określona w umowie z dnia 28.02.2018 roku mieści się w granicach określonych przez art. 36a ww. ustawy o kredycie konsumenckim

W zakresie żądanych przez stronę powodową odsetek stwierdzić należy, iż żądanie to znajduje podstawę w umowie łączącej strony i mieści się ono w granicach ustawowych określonych przez art. 481 § 2¹ k.c. i art. 359 § 2 k.c. Termin i sposób naliczenia oraz wysokość odsetek nie był przez pozwaną kwestionowany.

W tym stanie rzeczy powództwo należało uznać za zasadne z uwagi na treść art. 471 k.c.

O kosztach postępowania Sad orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., obciążając pozwaną obowiązkiem zapłacenia na rzecz powoda kosztów opiewających na kwotę 533 złotych na którą składają się: uiszczona opłata od pozwu oraz opłata od pełnomocnictwa.